derne for Aaret 1916 i rede Penge skulde indbetale 11,040,000 Kr., og at de desuden skulde medvirke til at hjemføre navnlig Kul her til Landet til saadanne Fragter, som var overkommelige for Befolkningen.

Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget, saa vidt jeg erindrer baade her i Tinget og i det andet høje Ting, og man stillede meget store Forventninger til, at denne Lov vilde løse Fragtspørgsmaalet paa en for alle Parter heldig Maade. Det var der ogsaa meget god Grund til at tro, for Rederne havde stillet meget i Udsigt. I Fællesudvalget var der lovet betydeligt Skibsrum gratis. Et Selskab vilde stille 15,000 Tons til Raadighed uden at forlange nogen som helst Afgift derfor. Den eneste Udgift, Regeringen skulde have, var at holde Skibene i Fart og betale Omkostningerne for Fragt, men selve Skibsrummet skulde stilles gratis til Statens Raadighed. Andre Selskaber vilde stille sig paa lignende Maade, og man var berettiget til at gaa ud fra, at naar Fragtloven var vedtaget, som den var udformet i Fællesudvalget, vilde Fragtspørgsmaalet være løst paa heldig Maade. Det blev udtrykkelig og meget stærkt pointeret, at det, som nu skulde ydes af Rederne, var betydeligt mere, end hvad de vilde være kommet til at yde, hvis Regeringens Lovforslag var blevet vedtaget. De rede Penge kunde finde Anvendelse som Tilskud til Landbruget for at give Rugdyrkerne og Svineproducenterne et Tillæg til de Maksimalpriser, som var fastsatte, og de billige Fragter skulde først og fremmest komme den arbejdende Befolkning til gode paa Land og i By. For saa vidt kunde Socialdemokratiet særdeles gerne yde Lovforslaget vor Tilslutning. Vi fandt den trufne Ordning overmaade tiltalende, ikke mindst, fordi der her var indgaaet en frivillig Overenskomst.

Men hvorledes er Resultatet blevet? Er de store Forventninger, der stilledes til denne Ordning, blevet opfyldt? Paa ingen Maade. Selvfølgelig er de 11,040,000 Kr. indbetalt i Statskassen, og de har fundet den Anvendelse, som der er truffet Bestemmelse om. Men den arbejdende Befolkning i Byerne og paa Landet er ikke blevet hjulpet ved denne Fragtafgiftslov. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den arbejdende Befolkning vilde have været heldigere stillet, om denne Del af Lovforslaget overhovedet ikke var blevet vedtaget. Der foreligger nu Oplysninger om, at Rederne har ydet 5 Mill. Kr. til Fragternes Nedsættelse, men jeg maa ligesom min ærede Partifælle, det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) gjorde i Gaar, udtrykkelig udtale min Tvivl om, at disse 5 Mill. Kr. dækker det Beløb, den arbejdende Befolkning har maattet udrede i Merudgift til Brændsel, fordi der ikke tilnærmelsesvis er hjemfragtet de Mængder Kul, der var stillet i Udsigt, og Følgen deraf har været, at private Importører heller ikke har hjemfragtet Kul, og Befolkningen har maattet betale Brændsel til meget højere Priser, end den ellers vilde være kommet til at betale derfor. Jeg ved meget vel, at der er sagt, at Rederne ikke bærer Skylden alene, men at ogsaa Kommunerne havde nogen Skyld, idet de ikke i Tide havde været færdige med deres Overvejelser om at faa Kul fragtet hjem for at skaffe ubemidlede det til nedsat Pris. Men jeg vil kun dokumentere, at selv om Kommunerne havde været tidligere paa Vej, havde det ikke været muligt at faa Rederne til at hjemfragte Kullene til lavere Pris. Jeg skal nævne et bestemt Eksempel, jeg har haft Lejlighed til personlig at kontrolere.

Den 28. Juni 1916 henvendte Rønne Kommune sig gennem Købstadkommunernes Repræsentant, Hr. Inspektør Højer i Frihavnen, til Fragtnævnet for at faa hjemfragtet en Ladning skotske Husholdningskul, som der var skaffet Udførselstilladelse for. Den paagældende Ladning Kul, 1,500—1,600 Tons, blev ogsaa hjemfragtet ved Redernævnets Foranstaltning med den svenske Damper „Hafsten", der, saa vidt jeg erindrer, indkom til Rønne Havn i Begyndelsen af August Maaned. Da Indenrigsministeren nogen Tid derefter sammen med Rederne fastsatte den Fragtgodtgørelse, der skulde tilfalde Kommunerne — nemlig 66²/₃ pCt. for Kul, hjemfragtet til Husholdningsbrug, og 33¹/₃ pCt. for Kul, der hjemfragtedes til almindeligt kommunalt Brug, f. Eks. til Brug for Gasværker og lignende —, indgav Rønne Kommune til Fragtnævnet specificeret Opgørelse over, hvor meget af den paagældende Last der var anvendt til almindelig kommunalt Brug, og hvor meget der var eller skulde anvendes til Husholdningsbrug, og i Tillid til, at den Aftale, der var truffet mellem Indenrigsministeren og Fragtnævnet, skulde komme os til gode, der i Tide havde hjemfragtet det paagældende Kvantum Kul, overlod vi Amtet omtrent en Femtedel, fordi det ikke havde været muligt for Amtet at faa fragtet Kul hjem til ubemidlede paa Landet, idet der overhovedet ikke ved Hjælp af Fragtnævnet kunde